

محمد اياز نوري آزادي

2017 /5/17

افغان مشهور پخوانی ویاندوی ویاوندی ډاکټر نبي مصداق ته دغه زما پوښتنه

دروند مشهور افغان شخصیت او د پښتو ژبې منلی نطق مصداق صاحب ته سلام او درناوي تقدیم کوم. مخکې له دې، چې خپلې پوښتنې ته راشم، وایم ما لکه مطمین یم په شمېر ډېرو افغانانو لږ او بر دغه ستا خدای درکړي غږ یا آواز سره یوه خاصه علاقه لرلي ده. ټولو ته معلومه ده، چې خصوصاً تر ۲۰۰۰ز کال پورې د بی بی سي راديو او پښتو سرویس یې حقیقتاً، چې پخپل ځای کښي د خبرونو، فرهنگ او افغاني ثقافت لپاره نه هیریدونکی خدمت تر سره کړی دی.

تاسو جناب د می د میاشتي په اتمه د (حکمتیار د جنګ او سولې مخکښ) تر عنوان لاندې لیکنه مو افغاني رسنیو د نشر لپاره ورکړله. ما دغه ستاسو په زړه پورې لیکنه ولوستله او د محتوای څخه یې هغه پاراګراف، چې ستاسو د اړیکو ټیګیدل د پخواني یا وروستي افغان پاچا اعلیحضرت مرحوم محمد ظاهر شاه او زوم یې والاحضرت سردار جنرال عبدالولي او بیا مو روم ته تګ تشریح شوی، دلته ورځیني را اخلم: « پخوانی پاچا ډېر نرم مزاجه او صبور شخصیت و. په خپل ټول عمر کې یې یوازې د پاریس له لوماندو ورځپاڼې سره یوه مرکه کړې وه. له راديو او ټلوېزیون سره خو هیڅ مخامخ شوی نه و. ځکه هم څلور میاشتي یې ونیولې چې ما هغه د ده د تره زمانو، سردار ولي او سلطان محمود غازي لخوا وهڅاوه چې بي بي سي پښتو خپروني سره چې ټول مهاجر او په داخل کې افغانان یې اوري، یوه مصاحبه وکړي. پاچا حاضر شو او زه روم ته ورغلم او د لومړي ځل لپاره مې د اعلیحضرت او سردار ولي سره ولیدل. دوی غوښتل چې زما له خولې واوري چې څوک یم. ما سردار ولی ته وویل چې زه د ځایو د اړیکو د لښکر د مشر، حاجي کهنډل خان زوی یم او کله چې ځایو ستا د پلار، شاه ولي خان او تره شاه محمود خان چې تقریباً شپږ میاشتي په ځایو کې مېلمانه وو او د کابل د نیولو په فکر کې وو، نادرخان، ستا پلار شاولي خان او ستا تره شاه محمود خان، د ځایو یوې لویې جرګې ته چې د افغانستان د آزادۍ لپاره راغوښتل شوي وه، جرګې ته وویل چې تاسې (ځایي) یو تجار قوم یاست او دا دی څو میاشتي د خپل کار او تجارت پر ځای زموږ کوبه توب کوی. موږ له تاسو څخه درې غوښتنې لرو چې هم به ستاسو او هم زموږ راتلونکی پرې روښانه شي. نادرخان د وروڼو په مشرۍ وویل چې ټول شاوخوا قومونه، یا سقاوي شوي او یا هم په کوم مخالفت کې نه دي را پورته شوي؛ خو سقاو زموږ په سر انعام ایښي. موږ هغه ته تسلیم کړی، له یوې خوا به تاسو ته انعام درکړي او له بلې خوا به موږ هم ستاسې له مخې لرې شوي وو. دویم دا چې موږ ته ووايست چې را څخه په تنګ شوي یاست او له ځایو نه مو وباسئ او درېیم دا چې ملا را سره وټړئ چې کابل ونیسو. د جرګې سپین ریزو، وروڼو ته وویل چې موږ غواړو ستاسو په غیاب کې په دې درې واړو غوښتنو خبرې وکړو.

په جرګه کې هیڅوک هم حاضر نه و چې مېلمانه د پیسو په مقابل کې وپلوري او یا هم مېلمه ته ووايي چې موږ درڅخه په تنګ شوي یو او باید له ځایو نه وځي. نو پرېکړه وشوه چې د اړیکو لښکر جوړ کړي او زما د پلار او شاه ولي خان په مشرۍ کابل ته په حرکت کې شي. ما سردار ولي ته د ده او زما د پلار ځیني د جنګ نورې یادوني هم وکړې او هغه وویل چې عیناً همدا خبرې مې راته پلار هم کړې دي، ولي ته په کابل کې ماته نه یې راغلی چې ما به داسې او هغسې کړې وو. بیا

ډپاڼو شمېره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلپیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په څیر و لولئ

نو چي د دري نورو مصاحبو لپاره ايټاليه ته ورغلم؛ نو د يو ښه دوست په صفت به يې له ما سره،
پيش امد درلود.» (نبي مصداق ، نوموړې مقاله، ۸/۰۵/۲۰۱۷ افغان جرمن انلاين)

ښاغلی مصداق صاحب: ما ليکونکي د ۱۹۹۴ز کال په اوږو کې ستاسو د آريوب ولسوالۍ په هغه د غونډۍ په سرعسکري چوڼۍ کې د مين پاکولو په پروژه کې د ۶ مياشتو په موده د مامور په حيث تيرې کړي دي، لاکن دغه د عليخيلو سيمه اوس زما نه هيره ده، خير ستاسو د توضيح په اړه لومړی زه عرض وکړم، چي نادر خان لکه د انگریز يو باوري موظف شوی کس پس له ښه سوچ څخه دغه درې وړانديزونه تاسو ځایو ته مخته کړي ول او په دې حقيقت دغه مکار جنرال ښه پوهيده، چي دغه پښتانه ځایي افغانان دومره بيغيرته او بی مروته نه دي، چي ما سقاو باندي خرڅ او يا مي له خپله کوره وشړي، راځه د دوی احساسات په دې چل ښه راوپاروه. له بلې خوا لکه څنگه چي د زماني بهير، بی پروا وښودله زمونږ د معاصر تاريخ يوه لويه ملي غميزه همداء په ۱۹۲۹ز کال کې د امانې دولت له منځه تلل او د استقلال د باني اعليحضرت غازي امان الله خان تبادله د يوه بی سواده غله حبيب الله مشهور په بچه سقاو سره گڼل کېږي. دا چي ستاسو مرحوم والد الحاج کهندل خان صاحب بيا د غلواکي د سقوط لپاره د نادر خان او ورونو يې يعنی شاه وليخان سره يو ځای د لويې پکتيا د ځایو څخه د کابل په لور مجاهدت کړی دی د يو ځانگړي تاريخي اهميت څخه برخورداره پېښه ده. په ضمن کې دلته زما مخته د همدې لويې تاريخي پېښې د يو بل او يا اصلي او لومړي اتل خدای بخښلي جرنيل يار محمد خان وزيرې د خاطر و يو کتاب پروت ده، او هلته ستاسو د زوکړې د سيمي يعنی د ځایو د علي خيلو په علاقه کې جنرال نادر خان د افغاني جرگې سره په قران مجيد تعهد کوي، چي د غلواکي د سقط څخه به پس د افغانستان شاهي مقام د استقلال محصل غازي امان الله خان ته بيرته تقديم کوو. جرنيل صاحب يار محمد خان وزيرې په دې خورا مهمې او برخليک ټاکونکې مسلي پخپل کتاب ۲۵۳ مخ کېښي څه داسی ليکي:

په عليخيلو کېښي زمونږ مشرانو او د سپاه سالار لومړی غونډه :

کله چي مور مشران د مولوي الله نواز او فيض محمد گرديزي په ملتيا چوڼۍ ته ورسېدوسپاه سالار صاحب شخصاً مور خپل ميلستون ته رهنمائي کړو. وروسته تور چای راوړه شو او په جرگه باندي پيل وشو.. لومړی سپاه سالار محمد نادر خان خبری او وينا آغاز کړه، ځکه چي هغه زمونږ کوربه او ميلمه پال وه.

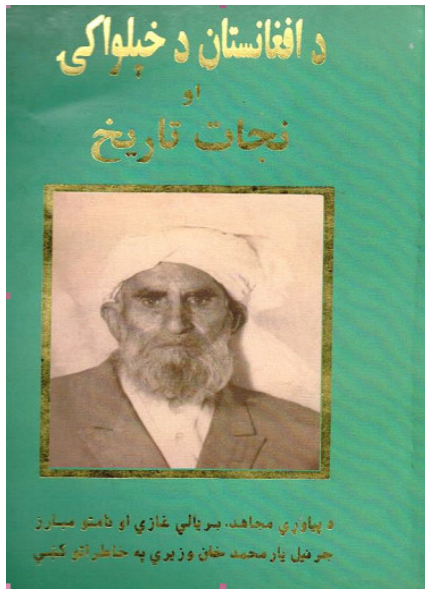
د نادر خان وينا :

عزيزانو! د څښتن تعالی زيات او زيات شکرونه ادا کوم، چي ستاسو په څېر مېړنو سره يې زما ملاقات مهيا او تر سره کړ او هم د احد ذات شکرونه ادا کوم، چي تاسو د قوم ننگيالي مشران د مرياني يار محمد خان په زيار او کوبښن سره د وزيرستان څخه چي د انگریزانو تر اثر لاندی دی د خپل افغان ورونو او خویندو د عزت پر ځای کولو او د وطن د نجات لپاره تر عليخيلو رارسيدلي ياست. زه د ځان او نورو راسره مل ملگرو او د خپلو دوو ورونو شاه محمود او شاه ولي په نمايندگي ستاسو راتگ ته هزار هزاره کلي او ښه راغلاست وایم. ستاسو هغه جنگيالي چي د خوست په جگره کېښي په شهادت رسيدلي دي، الله پاک دي د نبي کریم (ص) د اصحابو په کتار کېښي حشر کړي، يقين او باور لرم چي د افغانستان په تاريخ کېښي به د هغه شهيدانو او ستاسو هر ننگيالي نوم په طلائي خط سره ليکل کيږي. [عجيبه وينا ده، تاسو جناب نادر خان، چي په الله او د هغه په رسول او د تاريخ په قضاوت مو لا په دې دنيا کېښي دومره کلک باور درلود، بيا مو څنگه د عهد په ماتولو د

بادشاهي مقام ځانته غضب کړ او دومره ناحقه قتلونه مو بدون د شرعي حکم تر سره کړل... لکه ستاسو په مخامخ امر د غلام نبي خان چرخي هغسې په وحشيتوب وژل؟!، زه ليکونکی]

عزیزانو! اجازه راکړئ چې د زره خواله هم درسره وکړم. زما پوره شپږ مياشتي ووتې چې د جنوبي په غرونو کې د مقدس هدف په نيت استوگن او مسافر یم، په دې اوږده مدت کې هر څه می هڅه او تلاش وکړ، چې د پکتیا ولس په څنګ کېني ودروم د هغه هم څه نتیجه په لاس رانغله. هغوی مالره دا گوته نیسي چې ما ولې پخپل نوم باندې سلطنت نه دی اعلان کړی. [زه ليکونکی د نادر خان

دغه دلیل ترديد کوم، کېدای شي یو څو کسو دستوري د پکتیا دا مشرانو د هغه د لا شهرت او راتلونکي زعامت لپاره داسې چاپلوس اظهارات چیرته کړي وي، اما دا نیوکه یې په عام کې زه نه منم] حضرت نورالمشايخ هم زما په وړاندې د جنوبي قومونه راپارولي دي. دلته د اعليحضرت امان الله خان په نوم یادولو سره سر له تن څخه بیلېږي. [نادر خان! درواغ وایې او مبالغه کوې، که ته جناب حقیقت وایې، بیا دې ولې د آن په تعهد د غازي امان الله خان د یوه مخلص فدایي کومانډر یار محمد خان سره د مهاجر شوي امان الله خان د بیرته هیواد ته د دعوت او شاهي مقام سپارل په هم هغه پکتیا کې ومنل؟!] امان الله خان هم مجبور شو چې وطن پرېږدي، زه هم اوس ډېر نا امیده او پرېشانه یم او نا امیدي راباندې غلبه کړې ده. اوس چې تاسو عزیزانو د افغاني ننگ او غیرت د پر ځای کولو لپاره ملاوي ترلي دي زما امید قوي دی چې په ګډه به ان شاء الله کامیاب شو... .

د جنرال یار محمد خان وزیر کتاب

د جنرال یار محمد خان وزیر وینا:

« سپاه سالار صاحب! نن چې دا ننګیالی او جنګیالی د علیخیلو په سپېره ډګر کېني خپل کاکونه پخوي، دوی خاص د اعليحضرت غازي امان الله خان د هغه فرمان په اعتبار راغونډ شوي دي چې د ۱۳۰۸ کال د حمل په دولسمه نیټه په شاه جوی کېني مالره وزیر صاحب عبدالاحد خان سپارلی وه... »

دغه کپن اغوستی امانی مخکېني ليکي: « د ۱۳۴۸ هجري قمري کال د ربیع الثاني یوويشتمه نېټه وه چې سهار په لسو بجو باندې د علیخیلو په چونی کېني چې د محمد نادر خان مقر وه د مشرانو غونډه جوړه شوه او په دې غونډه کېني سپاه سالار محمد نادر خان، کرنیل سردار شاه محمود خان، مولوي صاحب الله نواز خان، حاجي صاحب نواب خان، زلمی خان منگل، زمرک خان خدران، سنگ خان منگل، عبدالغني خان گردېزی، فیض محمد د حاجي نواب خان زوی، غونډ مشر صاحب نور محمد گردېزی، سردار صاحب امین جان د اعليحضرت امان الله خان ورور، فقیر محمد خان مومند د اعليحضرت غازي امان الله خان په دوره کېني د جنوبي سمت د ځنگلونو رئیس، حاجي صاحب جان خان سربلند، سید خان او لپیټ خان د ځایو د ګل غونډی، شېر جان تټی، سدو خان تټی، شاديخان دور او د وزیرو او مسودو ټولو مشرانو زما تر قیادت لاندې ګډون درلود... د جرګې او غونډې د ګډون کوونکو د اوږدو خبرو نه وروسته مور مشرانو او سپاه سالار محمد نادر خان په دې لاندینی پرېکړه تعهد او پیمان وکړ:

د پاڼو شمېره: له 3 تر 6

محترم مصداق صاحب! دلته د کتاب په ۲۵۹ - ۲۶۰ مخونو کښې پوره ۱۵ مادې ذکر شوي دي، چې زه لیکونکی دلته ورځینې ۴-۵-۶-۱ مادې راوړم.
لومړۍ ماده: د ټولو قبیلو او قومونو مشران دي خپل جنگیالي وطن ته تر نجات ورکولو پورې تر غیب کوي.

څلورمه ماده: د کابل تر نیولو پورې دې سپاه سالار صاحب په علیخیلو کښې ځای پر ځای وي او کرنیل شاه ولیخان دې د سپاه سالار په وکالت د لښکرو سره مل وي.

پنځمه ماده: د وطن د نجات نه وروسته دې اعلیحضرت غازي امان الله خان سلطنت کولو ته راوغوښتل شي او یا دې د ده د خیلخاني څخه وبل اهل ته سلطنت وسپارل شي. [څومره یوه واضحه فیصله شوې، یعنی حتی د غازي امیر امان الله خان د انکار په صورت کښې هم جنرال نادر خان مطرح نه وه، بلکې د مشر غازي د کور څخه کس یو ورور یې باید زموږ د افغانستان پاچا ټاکل شوی وای، زه لیکونکی]

شپږمه ماده: - د اعلیحضرت غازي امان الله خان تر راتگ پورې به سپه سالار صاحب د سلطنت وکیل وي.

کپن اغوستی امانی یار محمد خان وزیر د کتاب په ۲۶۱ مخ کښې بیا داسی لیکي:
« د جرگې د پرېکړې او فیصلې نه وروسته سپاه سالار صاحب محمد نادر خان چې ډېر پرېشانه او نهیلې و، زموږ مشرانو څخه یو ځل بیا تعهد واخیست چې مونږ به د کابل تر نیولو پورې او د حبیب الله د طاقت تر محوه کولو پورې د دوی تر څنگ ولاړ یو. موږ چې د افغاني ننگ او عزت د پر ځای کولو له پاره ملاوې ترلې وې، د محمد نادر خان سره مو عهد او تعهد وکړ چې د خپلو ځانونو تر قربان کولو پورې د وطن د نجات لپاره جنگپرو. همدا د ځایو د علیخیلو د غره چې د سفر غره په نوم یادېږي، جرگه کښې نادر خان زموږ مشرانو سره په قرآن لاس لیک وکړ چې د جرگې ټولو پرېکړو او فیصلو ته به غاړه ږدي او له حبیب الله سره به مصالحه نه کوي.»

د سلطنت پر سر د مشرانو دوگانگي او د نادر خان عهد شکنی:

په افغاني غیرت او صداقت سمبال او په پلازمینې کابل مطلق حاکم کرنیل یار محمد خان وزیر د تاریخي کابل د فتحې څخه پس د خپل کتاب په ۳۳۳-۳۲۹ مخونو کښې د پورتنی عنوان لاندې څه داسی لیکي:

« د کابل د فتحې کولو څخه [پس] د کابل ښار او کابلینانو د حفاظت له لپاره زما جنگیالیو په ډېر اخلاص او صداقت سره گزې او پیرې کولې. محمد نادر خان په ځایو کښې وه. په کابل کښې د ارگ په فتح کولو سره نه حکومت وه او نه دولت. د سلطنت اصلي وارث او خاوند د هیواد څخه بهر وه. د هغه راتگ په یوه ورځ او یوه هفته سره نه کېده او بل داسی نامي شخصیت هم نه وه چې د اعلیحضرت غازي امان الله خان تر راتلو پورې د مملکت چارې ورته وسپارل شي او یا په هغه باندې اعتماد او باور وشي. سپه سالار محمد نادر خان د ځایو په علیخیلو کښې موږ د قومونو مشرانو ته ډاډ راکړی وه او هم یې په قرآن باندې راسره لاسلیک کړی وه، چې د فتحې او کامیابي په صورت کښې به اعلیحضرت غازي امان الله خان او یا د سراج د کورنی کوم بل غړي ته تاج او تخت سپاري. د ارگ د نیولو او د کابل د فتح کولو څخه درې ورځې وروسته محمد نادر خان کابل ته راوړسېد. د میزان ۲۳ نېټه وه چې موږ قومي مشرانو د کابل د فاتح لښکرو او سپاه سالار صاحب د ښار په طرف حرکت وکړ. زموږ جنگیالیو ډولونه وهل، ملي سندري او غاړې یې ویلي د خوشالي اتڼونه وو او هم د زنده باد غازي امان الله خان نارې په ټوله لار کښې پورته وې او په همدې څېر سره هغه قصر ته

ننوتو چې د هغه قصر سپين ديوالونه زما جنگياليو په خپلو وينو رنگولي وه... . محمد نادر خان او مور قومي مشران هغه محل ته ولاړو چې ارگ کښي دوی ورته سلامخانه نوم اېښودلی وه. دلته د کابل ښار مخور او پاتي سرداران د سپاه سالار هر کلي ته راغلي وو. د سفارتونو يو شمېر غړي هم تر سترگو کيده. خلکو د محمد نادر خان ښه تود هرکلی او ښه راغلی وکړ. نادر خان د مجلس د صدر محل ته ولاړ. يوه لنډه وينا يې وکړه. خپل زحمتونه او تلاشونه يې بيان کړه. د وطن د نجات ټولي کارنامي يې په خان او خپلو وروڼو پورې وتړلې. مور ټول د قومونو مشران د ده د سترگو تر نظر لاندې ناست وو، ولي زمور د خدمتونو او هڅو يې لږ شانه هم يادونه ونکړه. د خپلو رېږو او تلاشونو د يادوني څخه يې وروسته د سلطنت په اړه څه يادونه هم وکړه او د اعليحضرت غازي امان الله د بيا راوستو وړانديز يې وکړ او د دې وړانديز سره جوخت د مال او مقام وړو او تېرو او چاپلوسو افرادو نادر خان ته د بيعت کولو لاسونه اوږده کړه چې په دې افرادو کښي يو شمېر د قومونو او قبيلو مشران او د امان الله خان ورور هم شامل وه. [زه لکه يو افغان پوښتم چې نادر خان ولي د بادشاهي د مقام سپارل بهر کښي مهاجر غازي امان الله ته د وړانديز په شکل مخته کړل، دا مسله خو پخوا د قرآن په قسم فيصله شوې وه، نادر خان که د قرآن قول ته ژمن وای، بايد ځان يې حاضرينو ته د بادشاهي مقام موقت سرپرست معرفي او هم هلته يې تلگرافچي ته امر صادر کړی وای، چې روم د ايټاليا ته په دغه متن تلگراف صادر کړه: حضور د غازي امان الله! کابل فتح شو، تاسو بيرته هيواد ته حرکت راوکړئ...؟! ليکونکی] مور د وزيرو او مسودو مشران په همغه ځايونو باندې ناست وو او زما ملگرو مشرانو زما د حرکت انتظار ايسته.» [دلته معلومه شوه چې کين اغوستي وفادار يار محمد خان نادر خان ته ورنغی او بيعت يې ورته ونکړ، ليکونکی]

محمد نادر خان ته د هغه د عهد شکنی يادونه:

کله چې د ارگ په سلامخانه نومي محل کښي د محمد نادر خان د راتگ په وياړ او مناسبت غونډه پای ته ورسېده او يو شمېر افرادو د آينده مقامونو د گټلو په اسره محمد نادر خان سره بيعت وکړ، مور د وزيرو او مسودو د جنگيالي قومونو مشران بې له تم کېدو څخه د ارگ څخه راووتو، خپلو سنگرونو او مورچو ته راغلو. په سبا چې مور د لښکر مشران سره جرگه وو او په دې جرگه کښي فقير محمد خان مومند د ځنگلونو رئيس مالره مخ کړ: « يار محمد خانه! ما په گل غونډی کښي ستا تر غور رسولی وه چې محمد نادر خان دې تېر نه باسي. د تېرې ورځې بيعت ښه سياسي لوبه وه.» د فقير محمد خان وينا ټولو قومي مشرانو په غورو واورېدله. ما په همغه گنټه رئيس فقير محمد خان ته يادونه وکړه، اوس هم د کابل اداره زما په لاس کښي ده او د کابل په ټولو کوڅو او محلو کښي زما جنگيالي پيره او گزمه دي. هغه شخص چې تاسو د سلطنت د معين په توگه په گل غونډی کښي راته په گوته کړی وه تا وليدل چې هغه ډارن لومړنی فرد وه چې د محمد نادر خان سره يې بيعت وکړ. ما د هغه د خاندان او د هغه د ورور په خاطر دا ټولي ويني وبهولي اوس به هم د وينو ويالي جاري کړم ولی کاشکي د خپلواکي محصل [غازي امير امان الله] رالره نژدې وای.

زمونږ د هم هغه ورځې د خبرو راپور کوم کس سپاه سالار محمد نادر خان ته رسولی وه. [د نادر خان جواسيس بيا وخته د امانی جرنيل تر څنگ ورسره موجود ول، ليکونکی] په سبا چې د ميزان د مياشتي ۲۵ نېټه وه، شاه محمود خان او محمد گل خان مومند زمور د وزيرو او مسودو مشرانو احوال پرسي ته راغلل او راته يې يادونه وکړه چې محمد نادر خان زياته هيله او آرزو لري چې نن ورځ په ځانگړي توگه ستاسو سره وگوري. ما د نادر خان دعوت ومانه. د فتح خان سردار په کور او لارو کښي د گردبزيانو، ځاځيو او موسی خيلو د سرو پيرې او گزمې وي. منزل ته په ننوتو

سره سپاه سالار صاحب زمور هر کلي ته راوتلی وه. پس له روغبر يې يادونه وکړه: « د افغانستان ملت او زه شخصاً ستاسو قهرمانانو مديون يم. د وطن د نجات په لاره کښې ستاسو هر يو خدمت به ان شاء الله په دنيا او آخرت کښې ضايع نشي. ما هم تاسو عزيزانو ته د همدې لپاره بلنه درکړه که چيرې زمور تاسو په ليدنه کښې خنډ راته، چې تاسو گيله من نه شئ. زه نن هم په هغه پيمان ولاړ يم چې مور تاسو په ځاځيو کښې ورباندې دعا کړې وه.» [فکر وکړو، مکار توب او دوکه ورکول هم يو انداز لري، خو په دغه نادر خان تمامه وه، ليکونکي] د سپاه سالار محمد نادر خان د خبرو د اتمام وروسته الله نواز خان، زلمی خان منگل، عبدالغني خان گردېزي او محمد گل خان هم څه يادوني وکړي. د هغوی نه وروسته ما د وزيرو او مسودو د ټولو مشرانو په نمايندگي څو کلمي د مجلس حاضرينو ته په گوته کړې او اشارتاً مې د اعليحضرت غازي امان الله خان بيا راوستو ته يادونه وکړه: « سپاه سالار صاحب! د الله په نصرت او د قومي مشرانو په همت او ميرانه کابل فتح شو. د حبيب الله د شر او فساد د هيواد د يوې برخې څخه ټول شوی دی. په کندهار، مشرقي او شمالي کښې اوس هم د هغه پلويان فعال دي او بهاني لتوي. اوس مور ټولو ته په کار ده چې د عليخيلو په پيمان باندې عمل وکړو چې د نورو وينو توپولو جلوميري په همدې کار وشي.» [معنی، نادر خانه! ناحقه شاهي مقام ته ختلی يې د هغه قرآن په باور او درنښت، غازي امان الله خان بيرته هيواد ته ر ادعوت کړه، ليکونکي] سپاه سالار محمد نادر خان چې پوره هونيار او زمور د هر يوه قومي مشر طبيعت او مزاج يې درک کړی وه او زمور په مينځ کښې د هغه سرو د بېلا بېل مشر مالي، مقامي او فردي تمايلات په ښه توگه بيان کړي وو په مجلس کښې زما د خبرو په اړوند د څو شيبو سکوت او مکث څخه په ځانگړي توگه مور د وزيرو او مسودو مشرانو ته په خوږه وينا سره وويل: « عزيزانو! ستاسو خدمتونه په دين او دنيا کښې نه ضايع کيدونکي دي. ستاسو د خدمتونو دين پر مور ټولو باندې واجب دي. دا هم تاسو د قوم مشران واست چې د يو څو رهزنانو څخه مو وطن ته نجات ورکړ. خدای (ج) دا عظيم دنپوي او اخروي افتخار ستاسو په برخه او نصيب کړ. نن زه د عليخيلو پر هغه عهد او پيمان ولاړ يم. تاسو د غيرو مسوولو افرادو خبرو ته غوږ مه ايزدی او مه د هغوي احساساتي حرکاتو ته خپلي سترگې اړوي. په وطن کښې د آرامي او امنيت راوستلو وروسته ستاسو عزيزانو هره فيصله زمور د ورونيو فيصله ده.» [هو! عجيبه ده د انگليس په مکتب کښې لوستی بابا خپلو کوچنيو اولادو ته نصيحت وکړ، ليکونکي] د ماسخوتن ډوډی مو د سپاه سالار محمد نادر خان سره د فتح خان سردار په منزل کښې وخوړه او د خدای په امانې په حالت کښې چې محمد نادر خان په يوه لاس کښې زما لاس نيولی وه او په بل لاس کښې يې د انگور خان لاس وه، زمور د ډاډ لپاره يادونه وکړه: « يار محمد خانه! ان شاء الله و تعالی چې درست کارونه به قدم په قدم درست شي. د اعليحضرت امان الله خان سره به مور په تماس کښې شو، چې خپل وطن ته راستون شي او دا کار يو څه وخت غواړي.» [يو څه وخت؟ بيا لومړی په څلورو کالو تبديل شو او بيا په دايمي، ليکونکي] د سپاه سالار محمد نادر خان وروستنيو خبرو مور لره اطمینان راکړ چې هغه په خپل عهد او پيمان باندې ولاړ دی چې يې زمور سره د ځاځيو په عليخيلو کښې کړی وه.

محترم مصداق صاحب! دلته زما دغه ليکنه کښې بنسټيزه موضوع دا ده، چې د کابل شاهي ارگ د سقاو د زوی څخه د قرآن مجيد په تعهد د غازي امان الله خان په بيرته و هيواد ته د رابللو او هغه ملي قهرمان ته د شاهي مقام د بيرته سپارلو په نوم د مشر غازي د يوه کپن اغوستي عسکر جرنيل يار محمد خان وزيرې (رح) له خواء نيول شوی دی. ستاسو محترم پلار حاجي صاحب مرحوم کهندل خان چې په دغو مهمو حادثو کښې يو حاضر او مهم کس وه، تاسو جناب ته د هغه د زوی په حيث څه ويل او کوم نظر يې درلود؟ پای